

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa J. B.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej P.(...) w W.
o stwierdzenie nieważności uchwały,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 września 2010 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 22 grudnia 2009 r., sygn. akt VI ACa (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 22 grudnia 2009 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powoda J. B. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 6 lipca 2009 r. oddalającego powództwo przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej „P.(...)” w W. o zapłatę.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego powód złożył skargę kasacyjną, w której wniósł o uchylenie tego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania ewentualnie o orzeczenie co do istoty sprawy przez uwzględnienie powództwa w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 398⁵ § 1 k.p.c., skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej.

W niniejszej sprawie uzasadnienie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego zostało doręczone pełnomocnikowi powoda adw. L. M. w dniu 11 lutego 2010 r. Skarga kasacyjna została złożona przez powoda w dniu 23 kwietnia 2010 r., a więc po upływie wskazanego terminu.

Okoliczności procesowe sprawy wymagają jednak szerszego wyjaśnienia. Jak wynika z akt sprawy, uzasadnienie wyroku Sądu drugiej instancji zostało doręczone pełnomocnikowi powoda adw. L. M. w dniu 11 lutego 2010 r., natomiast w dniu 15 lutego 2010 r. powód wniósł sporządzoną osobiście skargę kasacyjną, która została odrzucona postanowieniem Sądu Apelacyjnego z dnia 22 lutego 2010 r. Postanowienie to zostało doręczone pełnomocnikowi powoda w dniu 3 marca 2010 r. Po dokonaniu tego doręczenia powód wypowiedział pełnomocnictwo adw. L. M., po czym postanowieniem z dnia 11 marca 2010 r. ustanowiono na rzecz powoda pełnomocnika z urzędu w osobie adw. W. P. Wraz z tym postanowieniem Okręgowej Radzie Adwokackiej w W. przesłano zawiadomienie, w którym zawarto błędną informację, że odpis orzeczenia z uzasadnieniem został doręczony stronie w dniu 3 marca 2010 r. (pismo z dnia 12 marca 2010 r.), gdyż w tej dacie doręczono postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej wniesionej osobiście przez powoda. W konsekwencji wniesienie przez pełnomocnika powoda adw. W. P. skargi kasacyjnej dopiero w dniu 23 kwietnia 2010 r. było dokonane z przekroczeniem ustawowego terminu.

W związku z nowelizacją kodeksu postępowania cywilnego z dniem 19 kwietnia 2010 r., podkreślić należy, że zgodnie z art. 124 § 3 k.p.c., w brzmieniu obowiązującym od dnia 19 kwietnia 2010 r., w razie ustanowienia adwokata lub radcy prawnego na wniosek zgłoszony przed upływem terminu do wniesienia skargi kasacyjnej przez stronę, która prawidłowo zażądała doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem, sąd doręcza ustanowionemu adwokatowi lub radcy prawnemu orzeczenie z uzasadnieniem z urzędu, a termin do wniesienia skargi kasacyjnej biegnie od dnia doręczenia pełnomocnikowi orzeczenia z uzasadnieniem. Przepis ten nie miał jednak zastosowania w niniejszej sprawie, gdyż odpis orzeczenia z uzasadnieniem został doręczony profesjonalnemu pełnomocnikowi powoda, a zatem nie powodowi osobiście, jeszcze przed wejściem tego przepisu w życie. W związku z tym nie było potrzeby ponownego doręczania odpisu wyroku z uzasadnieniem ustanowionemu pełnomocnikowi z urzędu. Doręczenie dokonane w dniu 11 lutego 2010 r. należało uznać za skuteczne.

Nie sposób jednak nie zauważyć, że pełnomocnik ustanowiony z urzędu wniósł skargę kasacyjną w terminie dwóch miesięcy od błędnie wskazanego, w zawiadomieniu

o jego ustanowieniu, terminu doręczenia zaskarżonego orzeczenia z uzasadnieniem. Kwestia ta pozostaje jednak bez wpływu dla oceny dochowania terminu do złożenia skargi i nie może zmienić faktu, że termin ten upłynął w rzeczywistości z dniem 11 kwietnia 2010 r. Skarga kasacyjna tym samym jako złożona po terminie podlegała odrzuceniu. Uchybienie Sądu polegające na wprowadzeniu pełnomocnika powoda w błąd co do daty rozpoczęcia biegu terminu do wniesienia skargi kasacyjnej nie mogło natomiast mieć znaczenia z punktu widzenia dopuszczalności tej skargi w aspekcie zachowania terminu, gdyż tego rodzaju okoliczności mogą być rozważane jedynie w ramach postępowania wywołanego złożeniem wniosku o przywrócenie terminu.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.).